

ouders willen **DOLGRAAG** een stabiel leven voor hun kinderen

In Utrecht leiden jaarlijks meer dan honderd gezinnen een 'zwervend' bestaan. Thuisloos. Reizend van adres naar adres. De Tussenvoorziening vangt ze op begeleidt ze naar een stabiele toekomst. "Ouders willen dolgraag hun leven weer oppakken. Geen enkele ouder wil het risico lopen om zijn kinderen kwijt raken", zegt manager team Gezinsbegeleiding Nathalia Vaivodina. Momenteel vangt de maatschappelijke organisatie 120 families op. En er is een wachtlijst.

Mensen in een kwetsbare situatie

De Tussenvoorziening staat vooral bekend om de opvang van dakloze mensen in Utrecht en de plaatsen rond de Domstad. Maar ze doet veel meer. Van de hulp aan sekswerkers, de begeleiding van mensen die met justitie in aanraking zijn geweest tot asielzoekers zonder een verblijfsstatus. Onder die mensen in een kwetsbare situatie, zoals de maatschappelijke organisatie dit noemt, vallen ook gezinnen.

Het zijn doorgaans alleenstaande, gescheiden ouders met een klein sociaal netwerk, terwijl een vangnet van familie en vrienden juist cruciaal is tegen thuisloosheid. Ze hebben weinig mensen die hen ondersteunen en op wie ze kunnen terugvallen. "Als je alleenstaand bent, kun je misschien nog bij je familie terecht. Maar als je een, twee, drie of vier kinderen hebt, dan wordt het wonen op een zolder lastig. In eerste instantie gaan mensen die uitdaging wel aan, maar op een gegeven moment lukt het niet meer", aldus Vaivodina.

Problemen stapelen

Voordat mensen thuisloos raken, hebben de problemen zich meestal opgestapeld. De ouders hebben vaak hoge schulden, geen werk en veel stress. Huiselijk geweld komt voor. Een deel heeft last van verslavingen of psychische

problemen. De huur wordt niet betaald en brieven over huisuitzettingen genegeerd. Vaivodina: "Als mensen zich realiseren dat het zover is, is het al te laat."

Via het buurtteam komen thuisloze gezinnen dan in de kortdurende opvang terecht. Ze maken daar samen met de gezinsbegeleider een plan, regelen inkomsten en gaan op zoek naar een woning; het liefst in de gemeente waar het gezin al verbleef. Met een krappe woningmarkt valt dit niet altijd mee.

Steunpilaar

In kaart wordt gebracht welke hulp een gezin nodig heeft. Hoe gaat het met de ouder? Hoe gaat het met de kinderen? Gaan zij naar school? Zijn er andere hulpverleners betrokken? Lukt het runnen van het huishouden bijvoorbeeld? Betalingsregelingen worden getroffen om schulden weg te werken.

De gezinsbegeleider staat de gezinnen zoveel mogelijk bij, met begrip en zonder een oordeel te vellen, legt Vaivodina uit. "Zij zijn een echte steunpilaar. Als begeleider help je de ouders zo dat zij weer op eigen kracht verder kunnen. De meeste gezinnen staan na een traject van zo'n anderhalf tot twee jaar weer op eigen benen."

Deze middag speelt een groep in het park. Het doel is eikels, kastanjes en andere herfstspulletjes te rapen, waarmee de kinderen de volgende keer kunnen knutselen.

Hierna stopt de zorg niet gelijk. Meestal blijft een hulpverlener nog even betrokken. Ook om af en toe een oogje in het zeil te houden. Het kan volgens de Tussenvoorziening best lastig zijn om na een periode zonder eigen thuis, weer zelfstandig verder te gaan. Het is belangrijk dat mensen niet in oude patronen terugvallen. Een deel blijft kwetsbaar, onder andere voor mensen met minder goede bedoelingen.

Kinderen een veilig thuis

Eén ding staat voorop: kinderen moeten een veilig thuis hebben. Zelfs op jonge leeftijd voelen zij haarfijn aan wat er aan de hand is. Als de ouders tot over hun oren in de problemen zitten, heeft dit effect op de kleintjes. Ook heeft niet iedere ouder zelf een fijne of veilige thuissituatie gehad, waardoor het voor hen lastiger is om dit wel aan hun zoons en dochters te geven. Bij beide generaties spelen soms traumatische ervaringen. Het is belangrijk dat zij - ouder en kind - alle aandacht en hulp krijgen die ze nodig hebben.

Plezier

Plezier hebben is ook belangrijk. Wekelijks worden er kinderactiviteiten georganiseerd. De focus ligt op pret, op samen iets doen. Door deze activiteiten versterken kinderen hun veerkracht. Het kunnen allerlei bezigheden

zijn: koekjes bakken, knutselen, samen voetballen of lekker buiten ravotten.

“De activiteit is maar een uurtje, maar het is heel belangrijk. De meeste kinderen komen naast school niet veel buiten, hier ontmoeten ze andere kinderen om mee te spelen. Dat is heel goed voor ze”, zegt gedragswetenschapper Elske te Raa die samen met andere gezinsbegeleiders de kinderactiviteiten organiseert.

Donaties

Ook gaan kinderen soms op kamp en zijn er speciale gezinsuitjes. Dankzij donaties via de Tussenvoorziening kunnen kinderen en hun ouders bijvoorbeeld naar de bioscoop of een museum. Deze donaties komen van fondsen en particulieren.

Vaivodina vertelt: “Vorig jaar rond kerst kregen wij een schenking van een oud-cliënt. Tegenwoordig een succesvolle zakenvrouw. Ze woont niet meer in Utrecht, maar in Zwitserland. Als dank voor onze hulp schonk ze de Tussenvoorziening geld zodat gezinnen uit eten konden gaan. Dat was heel bijzonder en waardevol. Leuke dingen doen is voor onze gezinnen niet vanzelfsprekend. Bovendien motiveert zo’n verhaal andere vrouwen. Het inspireert om weer de regie in het leven te pakken.”

